

KÖZÉLET

Megalázott diplomaták és megalázott ország – Trianonról az Emlékpontban

Ez a tartalom archív! A cikkben szereplő információk a megjelenés óta megváltozhattak.

Megjelent: 2016.06.03. 18:44

Szerző: SZEGEDma

Egy nappal a trianoni békediktátum aláírásának évfordulója – és egyben a nemzeti összetartozás napja – előtt a hódmezővásárhelyi Emlékpont a békeszerződésről és a párizsi magyar delegációt vezető Apponyi Albert tevékenységéről rendezett konferenciát. Miklós Péter, a közgyűjtemény vezetője kijelentette: fontos, hogy nemcsak a nemzet 96 éve eltelte szétszakítására emlékeztünk ezen a napon, hanem arra is, hogy már hat éve, hogy aki a trianoni döntés miatt a határon túlra került, az is a magyar nemzet részének érezheti magát nemcsak lelki értelemben, hanem jogi szempontból is, amelyet a magyar állam lehetővé tett.

A konferenciát megnyitó beszédében Szilágyi Péter, a Miniszterelnökség nemzetpolitikáért felelős helyettes államtitkára – aki maga is történész – kijelentette: Apponyinak nem volt lehetősége befolyásolni az előre megírt ítéletet, a békediktátum tartalmát. Szólt arról is, hogy a korábbi időkben a szomszédos országok a számukra kedvező döntést a történelmet átfestve jogosnak, sőt igazságosnak nevezték, míg mások igyekeztek a szőnyeg alá söpörni a diktátum generálta problémákat, azonban öröndetes – tette hozzá –, hogy a Magyar Tudományos Akadémia külön kutatócsoportja dolgozik a valós tények feltárásán és feldolgozásán.

FRIS

Trianonban nem szerződést, hanem diktátumot kellett aláírnia kiutazott magyar delegációnak, amelynek összeállítására valódi – mai kifejezéssel élve – castingot rendeztek a kormányban, s csak az utolsó napon állt össze a különvonattal indulók névsora – jelentette ki *Vizi László Tamás* főiskolai tanár, a Kodolányi János Főiskola rektorhelyettese. Előadásában rámutatott: a korábban megjelent publikációk tartalmával szemben a dokumentumot aláíró, az első világháborút katonaeorvosként végigszolgáló *Bernárd Ágost*, valamint a hat nyelvet beszélő *Drasche-Lázár Alfréd* a magyar államfő – *Horthy Miklós* kormányzó – felhatalmazásával látták el kézjegyükkel a dokumentumot. Vizi professzor felidézte: a magyar delegáció az aláírás helyszínére érkezve, bár a francia katonák díszsorfala előtt haladt el, nem kapott tiszteletst, csak a palotát elhagyó küldöttségnek – amely immár nem hadviselő fél képviselői voltak – adtak katonai tiszteletet.

A trianoni diktátum – amely egy hevenyészett, pontatlan és egyben később sok vitára okot adó szerződés volt – terület- és vagyonátadást is rögzített. Erre mutatott rá előadásában *Szávai Ferenc*, a Kaposvári Egyetem rektora, aki kifejtette: nem volt más választása az országnak, hiszen csak az aláírás által térhetett vissza nemzetközi jogi alany státuszába. A professzor kiemelte: túl azon, hogy nemzetrészeket szakított el a diktátum, az addig 45 milliárd aranykorona értékű nemzeti vagyon 15 milliárdra apadt.

Anka László, a VERITAS Történetkutató Intézet tudományos munkatársa *Apponyi Albertnek* a béke érdekében kifejtett tevékenységét elemezve részletezte az Interparlamentáris Unió tagjaként végzett munkáját, amely során Apponyi elérte, hogy a millennium évében a nemzetközi szervezet – ellenére a román tiltakozásnak – a magyar fővárosban tartsa ülését, de szólt arról is, hogy a Szerbia ellen meginduló támadást hírért az akkor Hollandiában tartózkodó Apponyi örömmel fogadta.

“A trianoni határokat már 1919 tavaszán meghúzták, minden esetben Magyarország kárára” – erről *Gulyás László*, a Szegedi Tudományegyetem tanára szólt előadásában, rámutatva: a magyar tárgyalódelegáció útja során több alkalommal is megalázó helyzetbe került. Ilyen volt, amikor a vonatút során a svájci-francia határon a menetjegyük kifizetésére szólították fel őket, és a párizsi pályaudvaron az őket fogadó delegációvezető sem fogott kezét a magyar politikusokkal, csak később, a szálloda falai között, amely ráadásul egy garniszálló volt, és folyamatosan korlátozták a magyar diplomaták mozgását.

Gulyás professzor hozzátette: a mérhetetlenül szigorú és elfogadhatatlan döntés eredményeként az ország területe 282 ezer négyzetkilométerről 93 ezer négyzetkilométerre csökkent, a lakosság száma 18 millióról 7,5 millióra apadt, s mintegy 3,2 millió magyar rekedt a határokon kívül. A döntés ellen Apponyi a francia külügyminisztérium épületében, a győztes hatalmak képviselői előtt mondott nagyívű beszédet, amelyben a döntést etnikai, történelmi, biztonságpolitikai, valamint földrajzi és gazdasági gyengeségeire is rámutatott.

A konferenciát záró előadásában *Tarján M. Tamás*, az Eötvös Loránd Tudományegyetem doktorandusza az Apponyi nevével fémjelzett oktatási törvénycsomaggal kapcsolatos tényekre és legendákra hívta föl a figyelmet, s ismertette saját új kutatási eredményeit is.

Kommentek